

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vier Gront-Reghels der Christelijcke wijsheyd

Manni, Giovanni B.

Antwerpen, 1683

Eeuwicheyt Des Hemels[.] Quod in præsentī momentaneum & leve est tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis. Voor het alderlichste aesken van ons ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50172)

EEUWICHEYT DES HEMELS

Quod in præfenti momentaneum & leve est tribulationis noſtræ , ſupra modum in ſublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis.

Voor het alderlichſte aefken van ons teghenwoordich lijdén, ſtaet ons inden hemel bereyt een groot gewicht van eeuwighe glorie. 1L. Cor. IV.

DEn derden gront-reghel der falicheyt, diemen trecken moet uyt de bemerkinghe der *Eeuwicheyt*, is een vaſt opſet van te gheven den niet voor den al , de doot voor het leven, het teghenwoordich voor't toekomende, het tydelyck voor't oneyndelyck, de aerde voor den *Hemel*. O hoe wel leyde Thomas Morus , datter veel met de helft der moeyte, daer zy de *Eeuwighe* verderffenis mede koopen, ja met noch min, ſouden kunnen winnen de *Eeuwighe* falicheyt indien zy be-
geerden.

Wy

Wy en segghen hier niet van dese glorie hoedanich zy is, maer van haere *Eeuwicheyt*. Wy verwecken alleen den Leser om te overlegghen het ghepeys van Augustinus, dat allen het lyden van't teghenwoordich leven wel besteet soude zyn, voor eenen dagh des *Hemels* alleen: als oock om welop te wegen 't gheen Alanus seyt van eene Nonne, die ghestorven wetende naereen moeyelycke kranckheyt, en aen een van hare medefusters veropenbaerende door Godts ghehengnisse, overdeekt met glorie, onder andere dinghen seyde: Weet Vrindinne, dat ick om noch soo veel meer te winnen als verdient eenen enkelen Ave Maria, oock maer met kleyne devotie ghelesen, gheern weder keeren soude ende noch eens alle die swaere sieckte met dien herden doot-stryt onderstaen.

Evenwel, als die onghemetene vergheldingh, die Godt bereyt heeft voor zyne uytverkoorne, moeste eyndighen, dan soude ick eenichsins verontschuldighen de dwaesheyt der gener, diese soudē versuymen. Maer hoe kan ick nu, als den loon eeuwich is? want daer alle soetichheyt der aertsche ghenoechten bitter worden alleen met te peysen datse moeten eynde nemen: daer zyn de hemelsche onwaerdeerlyck om datse gheen eynde hebben en sullen. Mynen Godt, hoe weynich
kost

kost ons eene *Eeuwicheyt* van oneyndelycke goederen! O eeuwighen Heer, wat traenen sullen ons ellende ghenoech beweenen! Wy zyn gheschapen tot den *Hemel*, en nochtans ofnoyt of selden heffen wy onse ooghen op, om te beschouwen ons waerachtich vaderlant, ende om te bemercken dat den *Hemel Eeuwich* is.

Indien den *Hemel* wel aendacht wierde, alle de werelt wiert geheylicht. Wat en doet een mensch niet om ryckdommen te winnen? wat perijckels onderstaet hy niet om den vuylen lust van zyn sinnelyckheyt te bekomen? Ende nochtans heeft Godt, over al datmen soo ydelyck soeckt, galle gestort; ende een weynich stof ghestelt voor paelen aen de onstuymighe waters van onse begheerlykheden. Heden schynen wy wat te zyn, morggen ligghen wy in t'graf. Och hoe veel vindtmer die't goudt der sterren verwisselen met het slyck der aerde!

Dat jemant had de wonderlycke welsprekentheyt van den H. Eucherius, hy soude van dese bemerckinghe kunnen maken een goude keten, om alle de herten der menschen slaeven van de *Eeuwicheyt* te maken.

Hoe kan, seyt hy, enen mensch sich laten voorstaen dat hy jet wint, als hy met aerbeyt koopt de *Eeuwighe verderffenisse*, en verliest de

de oneyndelycke falicheyt! Dat en moeten
geen winste, maer verlies noemen: want de
waere winst bestaat in veel te koopen en
weynich te besteden. Ellendich als wy zyn,
om dat wy met onse begeerten heel averechts
wandelen; ende gheven in ons hert de laeste
plaetse aen't geen dat de eerste moet hebben.
Wat segh ick de eerste? Dit gepeys moeste
alleen plaets hebben. Bemindt gy het leven?
bemint het *Eeuwich* leven. Soeckt ghy het
leven? soeckt het *Eeuwich* leven. *Amantes vi-*
tam insinuamus, ut aeternam.

Den H. Philippus Nerijs, heel glorieus ver-
schynende naer de doodr aen een devoot per-
soon, roonde achter zynen rugh een stract
heel bestroyt met distels en doornen, seggen-
de: Hier langhs gaetmen naer den *Hemel*:
die daer roosen wilt plucken, moet nootake-
lyck de doornen passeren.

Alsmen aenden selven Heyligē te Roomen
eens presenteerde dē roodē Cardinaels hoer,
begonst hy te vluchten roepende, Den *Hemel*,
den *Hemel*. Spieghelt u aen dese exempels,
seyt den boven ghemelden Eucherius: want
gheen meerder sotticheyt en kander gevon-
den worden, als weynich op't veel, en veel
op't weynich te peysen. *Brevi tempori curam*
maximam, & maximo tempori curam brevem im-
pendere.

Civitatem permanenten inquirere.

Een altyt durende Stadt soecken. 11. Cor. v.

O Eeuwich vaderlant waer in men altyt leeft,
Daermen altyt bly is, noyt en lydt of en
sterft:

Wy versuchten naer u, en naer die het al gheeft
Dat in 't hemelsch Sion met vreught wordt ghe-
erst.

Ons herte versaeyt walght over dees aerde
Siende hoe slecht s'is en hoe kleyn van waerde.
Het wenscht te ghenieten 't alderbeste lodt,
T'welck eeuwich sal dueren even ghelyck Godt.

